

מימי היקרה / ליאורה קטינא

דברים בהלוויה

כשחשבתי מה לכתוב ואיך להיפרד, עלתה בי שוב ושוב השאלה - איך אפשר לתאר במילים את הייחודיות שלך, ועדיין להישאר בתוך גבולות הצניעות, שכל כך אפיינו אותך? איך מספידים אישה שהנוכחות שלה הייתה שקטה כל כך, אך בו זמנית יציבה ומשמעותית כמו סלע עבור כולנו.

מימי, סבתא מימי - אישה אצילית, עדינה ובעלת מבט טוב בעיניים, שתמיד חיפש את החיובי. ב-20 השנים האחרונות, מאז שזאב נפטר, הפכת לחלק בלתי נפרד וחיוני משגרת היומיום שלנו. היית שם בכל אירוע משפחתי, אישי או קיבוצי, בכל חג. תמיד נוכחת, תמיד עם החיוך הנעים שלך, עם המבט המחבק ועם הידיעה המרגיעה ש"את כאן".

היה בך כישרון נדיר להקשיב. תמיד התעניינת בעדינות, שאלת לשלומנו, והיית שם עבורנו ללא טיפה של שיפוטיות או ביקורת. המושג "לשון הרע" היה זר לך לחלוטין; הלב שלך היה נקי. המילים שיצאו מפיו תמיד היו מדודות, וכנות.

האמנות, על כל גווניה, הייתה חלק בלתי נפרד ממי שהיית. כולנו ננצור את המזכרות המיוחדות שהשארת לנו, פרי יצירתך. אני נזכרת בסבלנות האינסופית שלך לשבת עם הנכדים - לשוחח, לצייר, לתפור, ואפילו ללמד אותם את המלאכה על מכונית הזינגר הישנה והטובה שלך. הרגעים האלו, של יצירה משותפת עם שקט ורוך, הם נכס שילווה אותם תמיד.

ידעת להעריך את היופי שבחיים - גם בדברים הגדולים וגם בקטנים. ידעת ליהנות מארוחה טובה, מחברת המשפחה, וגם מהנאות קטנות ומתוקות של שוקולד, גלידה או פרוסת עוגה טובה. עבורי, באופן אישי, מימי, היית הרבה מעבר לחמות. ב-13 השנים האחרונות, מאז שאמי נפטרה, היית לי לאוזן קשבת ולמקום שקט ומרגיע. ידעת להכיל את אירועי החיים, הטובים והפחות טובים ברגישות ובאכפתיות יוצאת דופן. תמיד השתדלת להתחשב וחלילה שלא להכביד.

אנחנו נפרדים ממך היום בתודה גדולה. תודה על מי שהיית, על השקט שהענקת לנו, על האהבה ללא תנאי, על המורשת של צניעות ואצילות, שהשארת בלבנו. נוחי על משכבך בשלום. תחסרי לנו, אוהבים.

